

Poz. 27

**UCHWAŁA NR 33
RADY WYDZIAŁU ORIENTALISTYCZNEGO
UNIwersytetu WarsZawskiego**

z dnia 26 października 2021 r.

Stanowisko Rady Wydziału Orientalistycznego w sprawie kryzysu humanitarnego i losu uchodźców na granicy polsko-białoruskiej, przyjęte na posiedzeniu Rady w dniu 26 października 2021 roku

Na podstawie § 28 ust. 1 pkt 12 Regulaminu Wydziału Orientalistycznego (Monitor UW z 2020 r. poz. 53) Rada Wydziału Orientalistycznego postanawia, co następuje:

§ 1

Rada Wydziału Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego z wielkim niepokojem obserwuje narastający kryzys humanitarny, do którego dochodzi na granicy polsko-białoruskiej w strefie stanu wyjątkowego. Doniesienia aktywistów z Grupy Granica oraz Medyków Na Granicy są coraz bardziej alarmujące. Żaden człowiek — bez względu na swoje pochodzenie, wyznanie czy płeć — nie może być traktowany w sposób odzierający go z „przyrodzonej godności oraz równych i niezbywalnych praw wszystkich członków wspólnoty ludzkiej” (*Powszechna Deklaracja Praw Człowieka*, preambuła).

Istniejące w Polsce procedury azytowe pozwalają na sprawdzenie wszystkich osób wkraczających na teren naszego kraju, w tym również na deportację, o ile okaże się ona konieczna. Jednak proces ten musi dokonywać się z poszanowaniem podstawowych praw człowieka. Stosowanie metody „push-back” skazuje ludzi, którzy przybywają na teren naszego kraju, na głód, wyziębienie, samotność, strach, a w skrajnych przypadkach nawet na śmierć.

Jako badacze i specjaliści zajmujący się kulturami pozaeuropejskimi boleśnie zdajemy sobie sprawę z sytuacji, jaka panuje w krajach, skąd przybywają uchodźcy. Nie tylko wojna sprawia, że ludzkie życie staje się nieznośne, czy zagrożone. Stanowczo protestujemy przeciwko przedstawianiu uchodźców jako zbrodniarzy i dewiantów grożących naszemu państwu. Stanowczo protestujemy przeciwko umniejszaniu ich cierpienia w ich ojczyznach — nawet jeśli to cierpienie wynika z bardzo trudnych warunków życia, a nie bezpośrednich prześladowań.

Jako Polacy byliśmy doświadczeni wojnami i trudnymi politycznie oraz ekonomicznie sytuacjami. Wielu z nas, poczynając od okresu zaborów, a na czasach PRL kończąc, było też uchodźcami przyjmowanymi przez obce państwa. Adam Mickiewicz, Fryderyk Chopin, Leszek Kołakowski czy Sławomir Mrożek — to tylko niektóre nazwiska znanych Polaków, którzy znaleźli się w tej samej sytuacji, co obecni

uchodźcy z Afganistanu, Syrii, Iraku, Iranu, Libanu, nie wspominając o setkach tysięcy naszych rodaków, którzy w XIX i XX wieku zmuszeni byli opuścić nasz kraj z przyczyn politycznych i ekonomicznych.

Nie ulega wątpliwości, że migracje będą narastać i nawet najwyższe mury i zasieki nie powstrzymają ludzi uciekających przed śmiercią, głodem i cierpieniem. Domagamy się odpowiedzialnej i długofalowej polityki migracyjnej, w tym również inicjowania przez Polskę dyskusji na ten temat na forum Unii Europejskiej. Właśnie nasza przeszłość szczególnie nas zobowiązuje do pomocy potrzebującym, bez względu na polityczne podłoże obecnego konfliktu i działań władz białoruskich, które zasługują na stanowcze potępienie.

Domagamy się dopuszczenia mediów do strefy objętej stanem wyjątkowym, aby mogły na bieżąco informować nasze społeczeństwo o sytuacji na granicy. Domagamy się także rzetelnej informacji w mediach o sytuacji w państwach, z których uchodźcy do nas przybywają. Domagamy się zapewnienia obecności profesjonalnych tłumaczy, opieki medycznej oraz duchownych. Domagamy się traktowania tych, co przybywają na naszą ziemię, zgodnie z wartościami i prawem, z jakimi sami chcielibyśmy być traktowani, gdyby sytuacja zmusiła nas do opuszczenia naszego kraju, tj. zgodnie z postanowieniami *Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka* i innych umów międzynarodowych, które chronią przedstawicieli mniejszości, a także ludność cywilną, w tym zwłaszcza kobiety i dzieci, przed opresją władz oraz przemocą i nieludzkim traktowaniem ze strony innych obywateli państwa. Apelujemy, aby w naszym społeczeństwie nie wzbudzać strachu przed przybyszami z innych obszarów kulturowych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Dziekan Wydziału Orientalistycznego: *P. Taracha*